

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R., s.r.o.** so sídlom v T., IČO: X., zastúpeného JUDr. S. V., advokátom so sídlom v N., proti žalovanému **Ing. Bc. J. B., CSc.**, bývajúcemu v B., **o zaplataenie 6 068,39 € (182 816,20 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 9 C 35/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2009 sp. zn. 12 Co 206/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 14. apríla 2008 č.k. 9 C 35/2006-99 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu do 3 dní sumu 182 816,20 Sk s príslušenstvom predstavujúcu neuhradenú časť ceny diela v zmysle zmluvy o dielo č. X. z 26. januára 2004. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania. Na odôvodnenie zamietnutia žaloby uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal vykonanie prác, za ktoré požadoval predmetné peňažné plnenie. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. septembra 2009 sp. zn. 12 Co 206/2008 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil; žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil úplnosťou a správnosťou skutkových zistení súdu prvého stupňa a tiež správnosťou ich právneho

posúdenia. Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav [nevypočul ďalších svedkov (napríklad konateľov spoločností T. – K., s.r.o.), nesprávne vyhodnotil výpovede vypočutých svedkov (K. a B.), zaujal nesprávne skutkové závery o okolnostiach týkajúcich sa platieb uskutočnených žalovaným], odvolací súd ale túto nesprávnosť neodstránil, v dôsledku čoho spočíva jeho rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľ osobitne poukázal na to, že žalovaný na poslednom pojednávaní pred súdom prvého stupňa predložil písomné doklady, ktoré mali preukazovať ním tvrdené skutočnosti, súd prvého stupňa ale žalobcovi „odňal jeho právo“ a nedal mu možnosť vyjadriť sa k týmto listinným dôkazom a k spôsobu ich získania.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolateľ napáda potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide

o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z týchto rozsudkov. So zreteľom na to dospel dovolací súd k záveru, že z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva procesná prípustnosť dovolania žalobcu.

S ohľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady konania podľa § 237 O.s.p. výslovne nenamietal. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že konanie na súdoch nižších stupňov nevykazuje znaky žiadnej z väd vymenovaných v tomto ustanovení.

Námietku žalobcu, že na poslednom pojednávaní pred súdom prvého stupňa mu nebola vytvorená možnosť vyjadriť sa k listinným dôkazom predloženým žalovaným, by z hľadiska obsahového bolo možné považovať za námietku, že žalobcovi bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať – realizovať procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania priznané mu za účelom účinného uplatnenia a ochrany jeho práv (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O tom, ako v určitej veci prebiehalo súdne konanie (vrátane dokazovania) na súdoch nižších stupňov, môže však dovolací súd usudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisníc o súdnych pojednávaniach (viď § 40 ods. 1 O.s.p. a § 122 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade zo zápisnice spísanej 14. apríla 2008 Okresným súdom Bratislava III nevyplýva, že by žalobca na súdnom pojednávaní chcel realizovať svoje právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a že by mu to súd odoprel. Rovnako z ničoho nevyplýva, že by žalobca vzniesol námietku proti zneniu spísanej zápisnice alebo vedeniu konania alebo správaniu účastníkov konania, ktorej súd nevyhovet (§ 40 ods. 3 O.s.p.). Keďže v dovolacom konaní nebol preukázaný opak toho, o čom svedčí súdna zápisnica, mohol dovolací súd vychádzať len

z obsahu spisu; so zreteľom naň dospel k záveru o neopodstatnenosti a nepodloženosti predmetnej argumentácie dovolateľa.

K námietke o nesprávnom hodnotení dôkazov súdmi nižších stupňov dovolací súd uvádza, že v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o nesprávnosť vykazujúcu znaky vady konania zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Dovolací súd poznamenáva, že so zreteľom na osobitnú povahu dovolacieho konania a mimoriadny charakter dovolania sa už v dovolacom konaní dôkazy nevykonávajú (§ 243a ods. 2 O.s.p.), a tak ani neprislúcha dovolaciemu súdu, aby prehodnocoval dôkazy vykonané súdmi nižších stupňov. Dovolací súd dodáva, že správnosť vyhodnotenia dokazovania vykonaného súdmi nižších stupňov nepreskúmava ani vtedy, keď je rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté procesne prípustným dovolaním (viď R 42/1993).

Dovolateľ zastáva názor, že súd prvého stupňa nezistil v potrebnom rozsahu skutkový stav a že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd k tomu uvádza, že neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003). To znamená, že i keby (prípadne) rozsudok odvolacieho súdu nebol podložený úplnými skutkovými podkladmi a spočíval by na nesprávnom právnom posúdení veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné podľa § 238 O.s.p. ani podľa § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol preto jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení

s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je procesne prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní nebol dovolateľ úspešný a právo na náhradu trov tohto konania vzniklo procesne úspešnému žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na priznanie uvedenej náhrady (243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júna 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková